

*του ΘΑΝΟΥ ΤΖΗΜΕΡΟΥ, ιδρυτή και προέδρου της πολιτικής κίνησης "Δημιουργία, ξανά!"
& περιφερειακού συμβούλου Αττικής*

Ένας πόλεμος που κρατάει 60 χρόνια είναι ένας παράλογος πόλεμος. Σ' έναν πόλεμο δεν υπάρχει ο καλός και ο κακός. Υπάρχουν αντίπαλοι που υπερασπίζονται με τη βία τα συμφέροντά τους. Και η βία είναι πάντα απάνθρωπη.

Υπάρχουν φανατικοί και στις τις δυο πλευρές – αυτοί συνήθως κερδίζουν. Υπάρχουν ειρηνιστές και στις δύο πλευρές – αυτοί συνήθως χάνουν. Όμως, η πρόσφατη σύγκρουση Ισραήλ – Χαμάς δεν είναι σύγκρουση κάποιων Εβραίων και κάποιων Παλαιστινίων. Είναι ένα πολεμικό επεισόδιο ανάμεσα στο κράτος του Ισραήλ και στο στρατιωτικό σκέλος της ισχυρότερης από τις δύο πολιτικές δυνάμεις του Παλαιστινιακού κράτους, της Χαμάς.

Ποια είναι η θέση της Χαμάς για το Ισραήλ; Η πλήρης εξαφάνιση. Η καταστροφή του και η αντικατάστασή του με ένα παλαιστινιακό ισλαμικό κράτος στην περιοχή που είναι τώρα το Ισραήλ, στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας. Πώς θα γίνει αυτό; Φυσικά με ιερό πόλεμο. Η διακήρυξη της Χαμάς μιλάει για τζιχάντ. Πιστεύει κανένας ότι κάτι τέτοιο είναι εφικτό; Πιστεύει κανένας ότι οι Ισραηλινοί, κάτοχοι και πυρηνικών όπλων, θα καθήσουν με σταυρωμένα χέρια; Άρα, πού οδηγεί το όραμα της Χαμάς; Σε ολοκαύτωμα, πρωτίστως των Παλαιστινίων.

Όμως αυτή φαίνεται ότι είναι η επιθυμία πολλών Παλαιστινίων που έδωσαν στη Χαμάς τη νίκη στις παλαιστινιακές βουλευτικές εκλογές, τον Ιανουάριο του 2006, με 76 από τις 132 έδρες στη βουλή, και δεύτερη την "μετριοπαθή" Φατάχ. Από τότε μέχρι τώρα, Φατάχ και Χαμάς πότε σφάζονται μεταξύ τους και πότε προσπαθούν να τα βρουν. Αυτή την περίοδο, Φατάχ και Χαμάς συμφώνησαν να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις για κυβέρνηση συνεργασίας και υποσχέθηκαν τη διεξαγωγή βουλευτικών και προεδρικών εκλογών στην Παλαιστίνη τους προσεχείς μήνες μετά από 9 σχεδόν χρόνια πολιτικής ανωμαλίας, έτσι ώστε η νέα κυβέρνηση εάν και όταν προκύψει να συζητήσει με το Ισραήλ τα επόμενα βήματα της... επίλυσης του μεσανατολικού.

Πώς να συζητήσεις όμως με κάποιον που ως μοναδική επιλογή έχει τον ιερό πόλεμο και την εξαφάνισή σου από προσώπου της γης;

Είναι απολύτως λογικό, λοιπόν, το ότι ο ισραηλινός πρωθυπουργός Μπενιαμίν Νετανιάχου έστειλε μήνυμα στον πρόεδρο της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούντ Αμπάς, ο οποίος έχει εκλεγεί το 2005: ή με την Χαμάς θα τα βρεις ή με το Ισραήλ. Και με τους δύο δεν γίνεται!

Και μέσα σ' αυτό το σκηνικό που μυρίζει τόσο έντονα μπαρούτι, με τη Χαμάς και τη Φατάχ να προσπαθούν να κερδίσουν πόντους στο εσωτερικό ακροατήριο, γίνεται η απαγωγή και η δολοφονία των τριών νέων Εβραίων. Απάνθρωπο! Διαφωνεί κανένας; Κι επειδή φανατικοί υπάρχουν παντού, κάποιοι εξ ίσου απάνθρωποι της άλλης πλευράς δολοφονούν έναν νέο Παλαιστίνιο.

Τι θα έπρεπε να συμβεί για να διατηρηθεί η ειρήνη; Αυτό που έκανε το Ισραήλ: ζήτησε συγγνώμη από τους γονείς του νεκρού και μέσα σε ελάχιστο χρόνο συνέλαβε τους δράστες, τους προφυλάκισε και θα τους δικάσει. Ζήτησε συγγνώμη η Χαμάς για τη δολοφονία των τριών Εβραίων. Όχι! Βρήκε τους δράστες; Όχι! Τι έκανε; Εξαπέλυσε, πρώτη και απρόκλητη, δεκάδες ρουκέτες με στόχο κατοικημένες περιοχές του Ισραήλ! Ο σκοπός προφανής: νεκροί άμαχοι και κλιμάκωση της έντασης.

Όμως το Ισραήλ έχει αναπτύξει ένα σύστημα αντιπυραυλικής προστασίας, που ανατινάζει στον αέρα τις ρουκέτες της Χαμάς με αποτέλεσμα οι απώλειές του να είναι ελάχιστες, χωρίς να τις έχει αποφύγει εντελώς. Και φυσικά ανταπέδωσε τα πυρά στοχεύοντας στα σημεία εκτόξευσης των πυραύλων της Χαμάς τα οποία οι ισλαμιστές μαχητές έχουν τοποθετήσει μέσα σε κατοικημένες περιοχές χρησιμοποιώντας ουσιαστικά τους άμαχους ομοεθνείς τους ως ανθρώπινη ασπίδα.

Η Χαμάς δεν έχει ανάλογο αντιπυραυλικό σύστημα με αποτέλεσμα οι επιθέσεις του Ισραήλ να έχουν προκαλέσει πολλούς νεκρούς και δικαιολογημένη παγκόσμια συγκίνηση. Ένας πατέρας που κλαίει πάνω από το άψυχο σώμα του παιδιού του είναι πανανθρώπινο σύμβολο και δεν μπορεί να αφήσει κανέναν ασυγκίνητο.

Όμως ποιος ευθύνεται στην πραγματικότητα για τον θάνατο αυτού του παιδιού; Ποιος ξεκίνησε τα εγκλήματα; Η Χαμάς. Ποιος ξεκίνησε την εκτόξευση πυραύλων; Η Χαμάς. Ποιος απέρριψε χθες το σχέδιο ειρήνης που πρότεινε και στους δύο εμπόλεμους η κυβέρνηση της Αιγύπτου; Η Χαμάς. Το Ισραήλ το δέχθηκε, και ξεκίνησε μονομερή εκχειρία, αλλά η Χαμάς απάντησε με νέα ρίψη ρουκετών.

Τι θα έπρεπε να κάνει το Ισραήλ; Να περιμένει πότε θα τελειώσουν οι ρουκέτες της Χαμάς, μετρώντας τους νεκρούς του για να τροφοδοτήσει εκείνο τα πρακτορεία ειδήσεων με διαμελισμένα πτώματα; Πόσες εκκλήσεις για ειρήνη να κάνεις σε κάποιον που ξεκινάει

απρόκλητα εχθροπραξίες έχοντας ήδη δηλώσει ότι στόχος του είναι η πλήρης καταστροφή σου;

Καταλαβαίνω τη φυσική μας ροπή στο να παίρνουμε το μέρος του αδύναμου. Όμως κάποιες φορές το δίκιο το έχει ο ισχυρός. Όχι επειδή είναι ισχυρός, αλλά επειδή έχει δίκιο.

Πηγή: ιστοσελίδα www.iporta.gr